

[Pinholt.]

se det i den kommunale Skattekommission i sin Tid —, nemlig at i de Egne af Landet, hvor man havde de svageste Jorder og havde de svageste Bebyggelser, var det ikke muligt at opretholde den høje Ejendomsbeskatning. I 90'erne veg man ustandselig fra Ejendomsbeskatningen over paa Indkomst- og Formuebeskatningen i de fattige Egne, medens man i de gode Egne holdt Ejendomsbeskatningen oppe.

Det er for mig et Vidnesbyrd om, at de svage Egne, de Egne, som har den svageste Bebyggelse, ikke kan holde til den høje Ejendomsbeskatning, og navnlig kan de ikke holde til, at Ejendomsbeskatningen stiger og stiger, og derfor undgaar Befolkningen det. Og jeg tør vel nok sige, at der bor en lige saa demokratisk Befolkning i Ringkøbing Amt som paa Lolland-Falster. Jeg tror ikke, der savnes noget med Hensyn til Demokrati i Ringkøbing Amt set i Forhold til Lolland-Falster. Men de har gjort en Dyd af Nødvendigheden, de har været nødt til at gaa den Vej.

Københavns Amt har den laveste Ejendomsbeskatning, idet der gennemsnitlig er udskrevet 17,1 pCt. paa faste Ejendomme og Resten paa Formue og Indkomster, og det er saa naturligt, at det er saadan, til Trods for at der i og for sig er høje Ejendomsværdier her, men her er Indkomsterne saa vældig høje, saa man har været nødt til at lægge Skatten over paa Indkomsten.

Nu er det sagt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at Købstæderne er meget haardere beskattet end Landkommunerne. Det tror jeg nu ikke er helt rigtigt, men for København og Frederiksberg kan jeg i alt Fald sige, at det ikke er Tilfældet. Jeg skal belyse det for deres Vedkommende. De andre Tal har jeg ikke — men jeg kan maaske faa dem senere —, men jeg føler mig ikke overbevist om, at Købstadkommunerne er haardere beskattet end Landkommunerne.

For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende beløber den personlige Skat sig til 51,4 Mill. Kr. af en Indkomst paa 1 043 Mill. Kr., det vil sige ca. 5 pCt.; og Ejendomsbeskatningen beløber sig til 16,3 Mill. Kr., det vil sige ca. 1,5 pCt. af de 1 043 Mill. Kr. Altsaa udgør Ejendoms-skatte og de personlige Skatter tilsammen 6,5 pCt. af Indkomstmassen i København og Frederiksberg. For Sognekommunernes Vedkommende er Forholdet dette, at de personlige Skatter udgør 53,6 Mill. Kr.

af en Indkomst paa 1 325 Mill. Kr., det vil sige ca. 4 pCt., medens Ejendomsskatte udgør 64,5 Mill. Kr., altsaa ca. 5 pCt. af Indkomstmassen. Den samlede Beskatning er altsaa 8,9 pCt.

Det vil sige, at næsten 9 pCt. af Indkomstmassen maa betales i Skat i Landdistrikterne set i Forhold til København, der slipper 2½ pCt. billigere. Og jeg er ganske klar over, at selv om Provinsbykommunerne svarer forholdsvist større Skatter end København og Frederiksberg, saa bliver de ikke meget højere beskattet end Landkommunerne.

Jeg skal nu blot gøre nogle ganske faa Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem udtalte, at Skatten paa Erhvervsbygninger virkede urimelig og tyngende. Jeg er ikke saa sikker paa, at det er Tilfældet. Jeg mener, at mangfoldige af Erhvervsbygningerne meget vel kan bære en betydelig Skat og ogsaa bør bære den, i Forhold til den Grundværdi, de lægger Beslag paa. En Virksomhed, som foregaar paa et lille Areal, kan være saa intensiv og af saa stor Betydning, at man netop her er berettiget til at lægge en Bygningsskat derpaa.

Det ærede Medlem udtalte, at han ønskede, at Kommunerne kunde gaa over til en Formuebeskatning til Aflastning af Indkomstbeskatningen. Jeg blev kaldt ud i det Øjeblik, og jeg er derfor ikke helt sikker paa, om ikke det ærede Medlem mente, at Venstre havde været inde paa noget lignende i 1903, men jeg er ikke sikker paa, han har udtalt det; det ærede Medlem har imidlertid ikke Ret i denne Betragtning — hvis den altsaa er fremsat. Jeg vil nu advare imod, at ogsaa Købstæderne og Sognekommunerne giver sig til at beskatte Formuerne; jeg tror ikke, man kan give sig til en saadan Formuejagt baade fra Statens og fra Kommunernes Side. Oprindeligt var jo Formuebeskatningen her i Landet meget, meget lav, og den Promille, som det socialdemokratiske Medlem af Skattekommissionen i sin Tid, P. Knudsen, mente man kunde gaa op til, var meget lille i Forhold til den, vi nu har; Udviklingen i de 30 Aar, der er gaaet siden, har fuldkommen overfløjet, selv hvad man den Gang ventede fra socialdemokratisk Side. Jeg tror ikke, man nu skal gaa videre ad den Vej, det vil neppe føre til noget godt i beskatningsmæssig Henseende. Jeg skal for Resten oplyse, at Grundværdien pr. Indbygger er omtrent dobbelt saa stor i Landkommunerne som i Købstadkommu-